

Krigen, thi jo længere Afstanden bliver mellem Sammenligningsaarene og Skatteaaret, desto mere utilfredsstillende og vilkaarlig bliver en saadan Beskatning.

Med Hensyn til de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag skal bemærkes følgende:

I § 1 i *Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten* er det bestemt, at Tillægsskatten paa Formue kun skal paalignes Personer, der for det paagældende Skatteaar er ansatte til en Indkomst af 3 000 Kr. eller derover. Da det nok kan tænkes, at Kapitalister af tilfældige Grunde i det enkelte Aar kan have haft en mindre Indkomst end 3 000 Kr., og der ikke synes Grund til at fritage Personer med en ikke ubetydelig Formue for Tillægsskatten paa Formue, foreslaar Udvalget ved Ændringsforslag Nr. 1 til bemeldte Lovforslag, at den nævnte Fritagelsesgrund kun skal gælde for Personer, der har en mindre Kapital end 100 000 Kr.

Ændringsforslagene Nr. 2, 3 og 4 til samme Lovforslag gaar ud paa at slette den skattepligtige Selskaber og Foreninger i § 3 paalagte Formueskat, men i Stedet for forhøje deres Indkomstskat. Man har fundet det rigtigt at foretage denne Forandring, dels fordi det er meget vanskeligt under den nuværende Højkonjunktur at foretage en rimelig Værd sætning af mange Selskabers forskellige Aktiver, dels fordi der ikke er Enighed mellem Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer om, hvorvidt den indbetalte Aktiekapital skulde medregnes til Selskabernes skattepligtige Formue eller ikke. Folketingets Skatteudvalg har ikke ment, at Aktiekapitalen skulde henregnes til Formuen, medens Finansministeren har hævdet den modsatte Opfattelse og forment, at det af Folketinget vedtagne Lovforslag gav ham Medhold i denne Opfattelse. Det overvejende Flertal af Landstingets Skatteudvalgs Medlemmer er enigt med Folketingsudvalget i, at det vilde være urigtigt at medregne den *indbetalte Aktiekapital* til den skattepligtige Formue, da Aktiekapitalen nærmest maa betragtes som en Slags

Gæld til Aktionærerne, men under de foreliggende Forhold har man altsaa fundet det rigtigst helt at undlade at beskatte Selskabers og Foreningers Formue imod at forhøje disses Indkomstskat. Efter de af Finansministeren i Udvalget givne Oplysninger maa man gaa ud fra, at de nævnte Ændringsforslag — der forhøjer Skatten for den Del af de nævnte Selskabers og Foreningers Indkomst, som ikke overstiger 6 pCt. af den indbetalte Aktie- eller Andelskapital, fra 3 til 5 pCt. og fra 4 til 8 pCt. af Resten — ikke i væsentlig Grad vil paavirke Statskassens Skatteindtægter.

Angaaende *Ejendomsskyldlovsforslaget* bemærkes, at Udvalget under Hensyn til de opskruede Ejendomspriser billiger, at Omvurderingen udsættes til 1920. Man kan ogsaa tiltræde, at der ydes Statskassen nogen Erstatning for den mindre Indtægt, den faar gennem Ejendomsskylden paa Grund af Omvurderingens Udsættelse, hvoraf jo vil følge, at Vurderingerne i 1916 vil blive Grundlag for Skyldens Beregning i 4 Aar i Stedet for, som oprindeligt fastsat, i 3 Aar. Men et Flertal af Udvalgets Medlemmer finder, at det er en noget rundelig Erstatning, der gives ved Skattesatsens Forhøjelse til 2 p. m. Udvalget finder det ogsaa heldigt, at der i Lovforslaget er indført et ensartet skattefrit Fradrag, men nogle af Udvalgets Medlemmer vilde have foretrukket, om Fradraget var blevet sat til 4 000 Kr. i Stedet for til 4 500 Kr. — Under de foreliggende Forhold kan *Udvalgets Flertal* (Udvalget undtagen Lange, Piper og Schovelin) dog tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, forsaavidt angaar Paaligning af Ejendomsskyld til Staten, medens det konservative Folkepartis Medlemmer ikke kan gaa med til den særlige Jordvurdering og desuden stiller Forslag om Promillens Nedsættelse. Derimod kan man ikke finde det rigtigt, at det forhøjede Fradrag ogsaa skal ske ved Paaligning af Kommuneskatterne, idet en saa stor Forhøjelse for adskillige Kommuners Vedkommende i væsentlig Grad kan forrykke Grundlaget for disse Skatters Ligning. Ved nedenstaaende Ændrings-